

Jiří Lindovský

Pro mne se stala hlavní výrazovou možností kresba, a je jedno, jestli dělám obraz, nebo grafiku. Konkrétní techniku volím podle momentálního záměru.

Ve svých námětech opouštím místnost jen málokdy. Vše se odehrává u televizoru, rádia, elektrické zástrčky, žárovky, nebo na stole. I letadla jsou někdy z okna vidět. Mezi „malým“ světem uvnitř a tím „velkým“ venku není zas až tak takový rozdíl. Jsem stále v tomtéž kosmu. J. L.

Počátky Lindovského tvorby se odvíjely ve znamení expresivně laděných figurálních kompozic. Na ně navázal „civilními zátišími“ a „zátišími s aktem“, v kterých realitu transformoval pomocí bodového a lineárního rastru do svébytné výtvarné řeči, založené na redukci forem a barevné harmonii. Souběžně se od první třetiny 70. let minulého století jeho práce nesla ve znamení vytváření paralel mezi konstrukcí technických přístrojů a výtvarným zobrazením. V letech 1974–1978 vznikly grafiky, kresby a vrstvené reliéfy letadel (či jejich částí) anebo televizních obrazovek, jež otevřely novou, velmi invenční fázi jeho tvorby. Ta se v letech 1978–1988 rozvíjela především v intencích zkoumání analogií mezi světem techniky a principy konstrukce přírodního světa. Pro toto období bylo typické, že autor kresby vytvářel pomocí striktně rýsovaných struktur, jež ve své době v českém umění ojedinělým způsobem poukazyvaly na vztahy mezi technickou a přírodní konstrukcí tvaru.

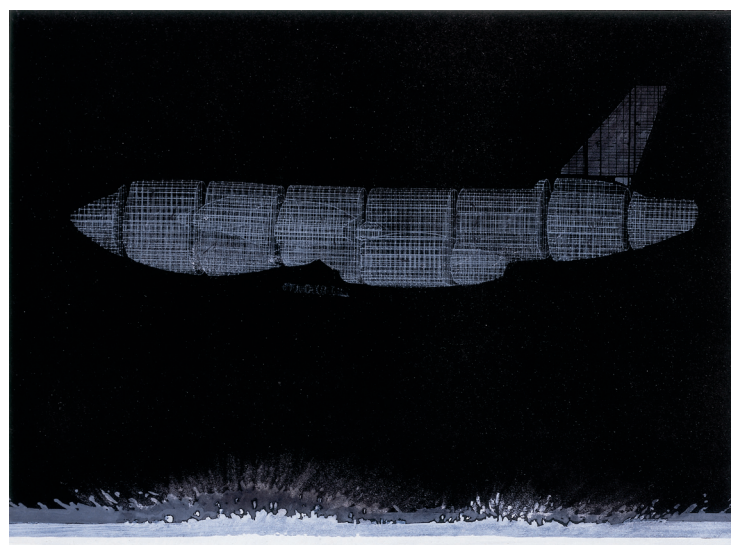
Jednotlivé kresby či grafiky autor většinou řadil do větších cyklů, jejichž názvy výmluvně vyjadřují témata, kterými se v té době zabíral: *Přístroj* (1978–1980), *Žhavicí tělesa* (1979–1980), *Mikrodestičky* (1979–1980), *Kabely* (1979–1981), *Mikrovláčna*

(1981–1982), *Zkrat* (1982–1983), *Místnosti* (1982–1983) a *Kolapsy* (1981–1983). V těchto cyklech Lindovský pozoruhodně vyjádřil svou fascinaci vnitřní stavbou přístrojů (např. televize nebo počítače), jež v něm vzbuzovaly pocit, že žijí jakoby vlastním životem. Z čistě výtvarného hlediska lze vyznění kreseb a grafik stručně charakterizovat slovy: klid, chvění, světlo.

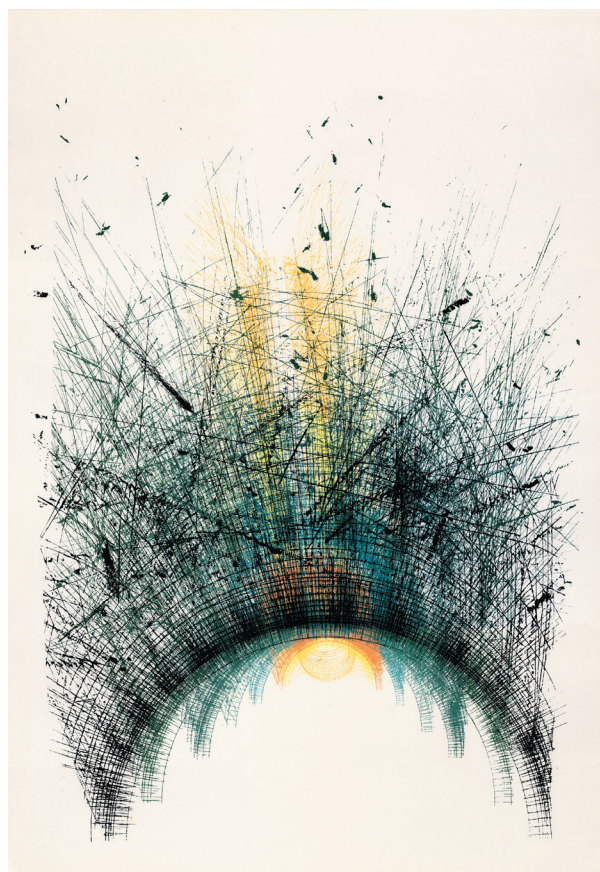
Následující fáze jeho tvorby, trvající až do roku 1988, souvisela s autorovou potřebou uvést dříve statické součástky do pohybu a vyjádřit děj, respektive průběh nějaké události, například kolapsu určitého systému. V roce 1988 se v jeho práci znovu objevila barva a téma přístrojů rozšířil o kresby *Elektromotorů*, v kterých se zabýval vztahem mezi statickou a dynamickou formou, mezi pohybem a světlem. V letech 1991–1994 pak hledal nové možnosti, jak by své další ústřední téma – prostor a světlo – vyjádřil ještě jiným způsobem. Díky grafickým experimentům s tiskem z umělohmotných fólií, na kterých ho zaujala jejich měkká transparentnost a dobrá opracovatelnost, se pomocí rytí, vypalování a prořezávání matric (fólií), kombinovaného s klasickou kresbou, znovu a jinak začal zabývat otázkou vztahu prostoru v ploše a zároveň k prostoru za plochou.

Cena VI. Boudníka

2011

Letadlo v noci, 1984, ofset, sítotisk, 340 x 460 mm

Růst 2, 1991, síťotisk, 1000 x 700 mm

Fascinaci tímto „dvojím pohledem“ pak rozvíjel v sérii „kreseb na fólii,“ jak je v té době označoval, jednak v cyklu *Elektromotorů* (1992), jimiž prozatím završil „technicistní linii“ své práce, a jednak v „biologické linii“ kukel, zámotků a dalších vždy mnohonásobně zvětšených organismů.

V roce 1995 Lindovský realizoval dvě zátiší s jablky *Žňovky I., II.*, jež stojí na počátku početné řady prací na téma zátiší, v nichž se pokusil odkaz starých mistrů skloubit se současným výtvarným jazykem. Neobyčejné pohledy na obyčejné věci zachycoval rovněž na umělohmotné fólie a celému souboru prací dal název *Měšťanská zátiší* (1995–2000). Tématem zátiší v méně obvyklé poloze se Lindovský zaobírá také v prozatím rozpracovaném cyklu *Kancelářská zátiší*. Kresby místností, někdy s průhledem do krajiny, mají v jeho tvorbě – jak jinak – také své dávné předchůdkyně z konce 60. let. V těch nynějších ovšem publikávají přístroje a za oknem se šerí. Obojí, krajina i obrazovky, žijí svým životem. Klid, intimita, ticho a současnost skloubená s tradicí. Těmito slovy lze snad nejlépe charakterizovat poslední a zatím otevřenou etapu jeho tvorby.

Ladislav Daněk

Narozen 25. 4. 1948 v Mankovicích; **Studia:** 1963–1967 Střední uměleckoprůmyslová škola v Brně, 1970–1975 Akademie výtvarných umění v Praze, ateliér pro figurální a grafickou tvorbu (prof. Ladislav Čepelák); **Pedagogické působení:** 1990–1992 odborný asistent a vedoucí kresby na katedře volné tvorby I. na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, od r. 1992 vedoucí ateliéru Grafika I na Akademii výtvarných umění v Praze, 2007 profesura; **Samostatné výstavy, výběr:** Od r. 1977 uskutečnil 24 samostatných výstav věnovaných zejména kresbě a grafice (1987 *Jiří Lindovský. Kresby. Obrazy. Grafika*. Galerie Fronta, Praha; 1992 *Jiří Lindovský. Zeichnungen* (s Igorem Minárikem – *Bilder*). Die Botschaft der ČSFR, Wien, Rakousko; 2002–2003 *Práce z let 1967–2002*. Muzeum umění Olomouc; 2004 *Anatomie kresby. Práce z let 1967–2004*, Galerie města Plzně; 2007 *Jiří Lindovský – retrospektiva*, AJG; 2008 *Jiří Lindovský. Kancelářská zátiší*. České centrum Řím, Řím, Itálie a 2009 Galerie Magna, Ostrava; 2009 *Jiří Lindovský – Pavel Piekár. Dvakrát o světle*. Galerie Anderle (Pelleova vila), Praha; 2011 *Jiří Lindovský. Ticho kolem*. Galerie 19, Bratislava, Slovensko; *Jiří Lindovský. 1 obraz + kresby*, Galerie Havelka, Praha). **Společné výstavy, výběr:** Účastnil se řady mezinárodních bienále a triennale kresby a grafiky (1986, 1988 *Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków*; 1988 *S. Biennale der Europäischen Grafik*, Heidelberg; 1993 *Inter-Kontakt-Grafik-Praha '93*, Praha), 1989 *Současná česká grafika*, Výstavní síň Mánes, Praha; 1997 *Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939–1989*. Muzeum umění Olomouc; 2004 *Contemporary Printmaking Exhibition*. Musashino art university, Tokyo; 2006–2007 *Svět české grafiky*, Zámek Bruntál, Bruntál; 2010 *ON-LINO. Moderní český linoryt 1910–2010*; Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb; **Zastoupení ve sbírkách:** Národní galerie v Praze, domácí oblastní galerie (Liberec, Litoměřice, Litomyšl, Brno); v zahraničí: Kupferstich-Kabinett, Dresden; Fundació Joan Miró, Barcelona; Muzeum Narodowe, Szczecin, Warszawa; Space Gallery, Nishinomia; Museo del Arte Contemporáneo, Buenos Aires.

Molekula papíry, 2003, síťotisk, 700 x 1000 mm